

Pinsedag 2013

Salmer

290 *I al sin glans*

(Dåb Ulfkær kl. 9.00: nr. 448 tre vers før dåben – tre vers efter)

292 *Kærligheds og sandheds Ånd* (Kun Ulfborg kirke 10.15)

285 *Hør himmelsus i tredje time*

-

291 *Du, som går ud fra den levende Gud*

321 *O kristelighed, v. 6-7*

298 *Helligånden trindt på jord*

Kærlighedens ånd

Pinseånd

Ånd er enkelt. Vi vil så gerne gøre det svært. Men Guds Ånd er enkel.

Det er pinse, og vi hører om Guds ånd, der går ind i mennesker som ild og kærlighed og giver dem mod.

Mod til at fortælle om Gud. Mod til at fortælle om, hvordan Kristus tilgiver os og sætter os fri.

Mod til at fortælle, at Guds ånd virker i det helt nære og daglige liv.

Guds rige og hans ånd behøver vi ikke bygge store huse, der når ind i himlen som i Babel, for at mærke. For Guds ånd, Helligånden, kan vi både se og mærke i det daglige liv med hinanden.

Hvis vi ser og mærker efter.

Der er så meget flimrer i vores tilværelse, så mange billeder, der forstyrrer nogle helt grundlæggende ting: Nemlig at få øje på Ånd. Og det er ikke svært, hvis man lige får blik for det.

Jeg vil her i dag prøve at give jer et par fortællinger om, hvordan man i det nære kan få øje på Guds ånd.

Chresten Kold

Den store skolemand Christen Kold gav i sin tid et råd til en mismodig mand.

I Christen Kolds hjem kom der mange mennesker, der var i nød, og de søgte et godt åndeligt råd hos ham.

"En dag kom der en væver ved navn Hans Bentsen, og han klagede over den åndelige død, der rugede over hans hjemegn. Kold hørte roligt på ham, indtil manden fortalte, at selv kærligheden mellem ham og hans hustru var mere død end levende.

Da sagde Kold stille: "Det er alt sammen din skyld, Hans Bentsen!"

Forbavset spurgte væveren, *hvordan* det kunne være *hans* skyld. "Jo," svarede Kold, hvis du havde passet på og omhyggeligt våget over, at kærligheden var bevaret i dit hjem, så havde den jo der et fristed på din egn, men nu gælder det om at få den kaldt til live på ny.

Og så sagde Chresten Kold: "Jeg vil give dig et godt råd. Når du vågner i morgen, skal du allerførst tænke over, hvorledes du kan glæde og tjene din kone.

Og jeg kan også sige dig, hvad du skal begynde med:

For sidst jeg overnattede hos dig, så jeg fra gavlvinduet, at din kone tidligt om morgenen kom med en stor spand i hver hånd og gik ned til brønden, der ligger nede i haven.

Med stort besvær fik hun spandene hejset ned ved hjælp af et gammelt hejseværk, og da de var fyldt med vand, slæbte hun dem møjsommeligt op i køkkenet for at have rent vand stående hele dagen.

Ser du nu Hans Bentsen: I morgen tidligt tager du ganske stille spandene og går ned til brønden efter vand, og når du har bragt dem ind i køkkenet, spørger du din kone, om der er mere, du kan tjene hende med.

Kalder hun senere på dagen og beder dig hjælpe sig med et eller andet, svarer du ikke gnavent, at du ikke har tid; nej du springer rask fra væven og siger: Ja, med fornøjelse, og således bliver du ved dag for dag, og du vil opdage, hvilken fryd det er at tjene sin hustru, thi i kærlighed er der en stor glæde, og kun den kærlighed, der bringer en til at ofre sig for at glæde andre, er der noget ved.

Når der så er gået en tid på den måde, så studser din kone, og en skønne dag siger hun til sig selv: Hvad går der af Hans Bentsen, så god en mand han dog er bleven, glad og opmærksom, som da vi var nygifte.

Jeg må se at gøre gengæld – og fra det øjeblik bliver det hende kært at tænke over, hvordan hun kan glæde sin mand.

Og inden et halvt år er omme, er der en kappestrid mellem jer om, hvem der kan bringe den anden det største offer og glæde hinanden.

Men ikke det alene — inden et år studser jeres naboer og spørger: Hvad går der dog af Hans Bentsen og hans kone, så lykkelige og glade de to er for hinanden, og så hyggeligt og morsomt det er i deres hjem, og når de så ønsker at vide, hvordan det er muligt efter så mange års ægteskab, fortæl dem da, hvilken forandring, der er foregået, og du skal se, de får lyst til at gøre det samme som jer;

Men kommer der engang en kurre på tråden, så giv aldrig din kone skylden, men grib i din egen barm og sig, som jeg har sagt i dag: "Det er din skyld, Hans Bentsen". Og så tage fat igen.

Pinsens under

Med denne historie er vi lige midt i Pinsens under. For det er nemlig en pinsehistorie, som der her bliver fortalt. Det bliver pinse, når vi elsker menneskene, når vi glemmer os selv og alt vores eget.

At elske, på denne her helt almindelige dagligdags måde, det er et helt tydeligt tegn på, at Guds ånd virker. Prøv at se efter i dit liv: Hvor er der tegn på Guds ånd hos dig? Hvor finder kærligheden sted? Hvor findes udadvendtheden og imødekommenheden? For der hvor den er, der er Guds ånd. Der er pinseunderet.

I prædiketeksten til i dag, pinsedag, der er ordet "elske" nævnt ofte. At elske er helt afgørende for alt liv og for at Guds rige kan vokse i os.

"Jesus siger det helt klart i dag: "Den, der elsker mig, vil holde fast i mit ord, og min fader vil elske ham, og skal komme til ham og tage bolig i ham".

Mere tydeligt kan det ikke siges: Når I elsker, ja, så går døren op ind til Guds evige kraftcenter, og hans kærlighed strømmer ud over vores almindelige liv, kirkeliv og samfundsliv.

Nøglen ligger gemt i kærligheden. Når I elsker, hvis I elsker.

Da væveren kom til Kresten Kold og beklagede sig over den åndelige nød i sognet, fik han den besked:

Det er din skyld! Gå hjem og drag vand op af brønden, hjælp din kone og tænk på din næste, hvad DU kan gøre – og døren til Guds hellige rum, hvor ånd og kærlighed bor vil åbne sig på vid gab.

Det med Guds ånd er enkelt. Som at trække vejret. Luften kan ikke ses, men den er afgørende for alt liv.

Så tag en dyb indånding her fra kirken i dag, gå hjem, og drag vand op af brønden i verden for dit medmenneske. Pinsen begynder med Gud, der elsker os, for at vi kan elske hinanden.

For med pinsen over os, er vi ikke længere statuer af jord, men jordmennesker, med Guds ånd i os.

Så har vi ikke længere kun jord i hovedet, men også ånd. Og så forvandles den måde, vi ser på verden.

Pinse er sådan set et kæmpe nyt Guds pust fra oven, det er vind i ryggen, der blæser dig frem og sender dig ind i verden med muligheden for at begynde på ny.

Amen.